
"Deki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tabi olun. Ki Allah'da sizi sevsin." (Âli İmran, 31)

İslâm dünyasında bazı uydurma sözler olması gerçeğinden hareketle ve bu gerçeğin istismarıyla birlikte bir hadis düşmanlığı yaşanmaktadır. Aslında yapılmakta olan bu düşmanlık sadece hadis düşmanlığı değil sünnet düşmanlığıdır. Sünnete düşman olmak ise Hz. Muhammed'e düşmanlık etmek demektir. Bu da sahiplerini din düşmanlığına ve Allah düşmanlığına götürür ve dinden çıkarır.

Nasılki Allah'ı sevmenin yolu Sevgili Peygamberimizi sevmekten geçiyorsa, Allah'a düşman olmanın yolu da peygambere ve onun sünnetine ve hadislerine düşman olmaktan geçer.

Allah'u Teala buyuruyor ki: "Deki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tabi olun. Ki Allah'da sizi sevsin." (Âli İmran, 31)

Hasan el-Basri diyor ki: Rasulullah döneminde bir grup: Biz Rabbimizi seviyoruz demişlerdi. Bunun üzerine Allah bu ayeti indirdi.

"Deki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tabi olun. Ki Allah'da sizi sevsin "

Allah Tealâ Kur'an-ı Kerimde:

"Legat kâne leküm fî rasulillâhi üsvetün hasenetun..." «Muhakkak ki Allah'ın elçisinde sizin için uyulması güzel örnekler vardır.» (Ahzap 21)
"Kim Resul'e itaat ederse, muhakkak ki Allah'a itaat etmiş olur."
(4/Nisa, 80), "Biz bütün peygamberleri ancak Allah'ın izni (emri) doğrultusunda kendilerine itaat edilsin diye gönderdik." (4 /Nisa/64)

"Her kim de kendisine doğru yol (İslam) belli olduktan sonra, Resule karşı tavır koyar (emirlerini beğenmez) ve (Resulü örnek alan) müminlerin yolundan başkasına uyarsa, onu döndüğü (ve seçtiği o sapık) yolda bırakırız. Sonra kendisini Cehenneme atarız. O ne kötü bir giriş yeridir. " (Nisa/115)

Buyurmuş ve O'nun yaşayışını örnek almamızı istemiştir. Eğer Kur'an canlansa insan şekline dönüşse idi ancak bir Hazreti Muhammed olurdu. Onun içindir ki Aişe validemiz "O yaşayan Kur'an'dı" buyurmuştur.

Ona Kur'an'ı açıklama yetkisi verilmiş (16/44) ve hikmet öğretilmiştir. Sağlam kaynaklardan gelmiş hadislerine itibar etmeyip yalnız Kur'an'a dayandığı iddiasıyla Peygamber'i sadece bir aracı kabul etmek, kâfirliğin ve dinsizliğin bir köprüsüdür. Çünkü hayat dini olan İslâm, Allah'ın bildirmesi ve Resûlü'nün açıklama ve uygulamasıyla meydana gelmiştir. Âyette belirtildiği üzere Allah'a itaat ve sevgi, Resûlü'ne, onun hadis ve sünnetine uymakla gerçekleşir. Kim de onlara gönül rahatlığıyla teslim olmazsa iman etmiş sayılmaz.) [bk. 3/164; 4/65]

Allah'ın gönderdiği din olan İslam Hz. Adem ile başlamış, Hz. Muhammed ile kemale ermiştir. Tevhid dininin (İslam'ın) son halkasını Hz. Muhammed (s.a.s.) teşkil etmektedir. Tevhid kelimesinin ikinci bölümü, Hz. Muhammed'in (s.a.s.) Allah'ın rasûlü/elçisi olduğuna iman etmektir. Bu inanç, bizi peygamberin örnek ve önderliğinin kabulüne götürür. Hz. Muhammedi peygamber olarak kabul edip onun örnekliğini ve sünnetini ihmal ve inkar insanı küfre götürür. "Hayır, Rabbine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem kılıp sonra da verdiği hükümden içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın (onu) tam manasıyla kabullenmedikçe iman etmiş olmazlar." (Nisa/65)

Elbette mevcut hadisler içerisinde çok sayıda uydurma hadisler vardır. Bir hadisin sahih veya uydurma olup olmadığı erbabınca bilinir. İslam âlimleri bu uydurma hadisleri sahihi hadislerden ayırmak için çok çalışmışlar ve bu çalışmalar neticesinde "Hadis usûlü" adında bir bilim dalı oluşmuştur. Herkes şunu iyi bilsin ki hadislerin uydurma ve sahih olduğunu bilen ve ayırt eden çok sayıda İslâm âlimi geçmişte vardı bu günde vardır.

Allah'ın kitabından ve Sevgili Peygamberimizin sünnetinden uzaklaşmak münafıklık alametlerindedir. Bu konuda Nisa suresinde şöyle buyrulur:

"Onlara: Allah'ın indirdiğine (Kitab'a) ve Resûl'e gelin (onlara başvuralım), denildiği zaman, münafıkların senden iyice uzaklaştıklarını görürsün." (Nisa/61)

Peygambere itaat Allah'a itaattir. Bu konuda Yüce Allah şöyle buyuruyor:"Kim Peygamber'e itaat ederse, muhakkak Allah'a itaat etmiş olur. Kim de (itaatten) yüz çevirirse (üzülme), biz seni onların üzerine bir bekçi göndermedik." (4/Nisa, 80)

Peygamberin sünnetini terk ederek, başka yollara sapanların âhiretteki durumları Kur'an'da şöyle anlatılır: "O gün o (her inkârcı) zalim, ellerini ısırıp: "Keşke ben, peygamberle beraber kurtuluş yolunu tutsaydım" diyecek. (bak. 33/Ahzab/66-67) Yazıklar olsun bana! Keşke falanı dost edinmeseydim; Andolsun ki, bana o, (Kur'an) gelmişken, beni zikirden (Allah'ı anmaktan ve Kur'an'dan) o saptırdı. Zaten şeytan, (darlıkta) insanı yalnız ve yardımcısız bırakandır." (25/Furkan 26-29) "O gün, onların yüzleri ateşte evrilip çevrilirken; "Ah! Keşke biz, Allah'a itaat etseydik, Peygamber'e de itaat etseydik" diyecekler. Ve diyecekler ki: "Ey Rabbimiz! Doğrusu biz, efendilerimize ve büyüklerimize (onların isteklerine, hevalarına ve çağırduklarına) uyduk, (onlar) da bizi (hak) yoldan saptırdı." (33/Ahzab/66-67) (karş. 2/Bakara/165-167)

"İnsanlardan bazıları Allah'tan başkasını Allah'a denk tanrılar edinir de onları Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise (onlarınkinden) çok daha fazladır. Keşke zalimler azabı gördükleri zaman (anlayacakları gibi) bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu önceden anlayabilselerdi. İşte o zaman (görecekler ki) kendilerine uyulup arkalarından gidilenler, uyanlardan hızla uzaklaşırlar ve (o anda her iki taraf da) azabı görmüş, nihayet aralarındaki bağlar kopup parçalanmıştır. (Kötülere) uyanlar söyle derler: Ah, keşke bir daha dünyaya geri gitmemiz mümkün olsaydı da, şimdi onların bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık! Böylece Allah onlara, işlerini, pişmanlık ve üzüntü kaynağı olarak gösterir ve onlar artık ateşten çıkamazlar. (2/Bakara/ 165-167) (Bk. 7A'raf/36-39; 16/Nahl/27; 28/Kasas/62-66; 33/Ahzab/66-68; 34/Sebe/22; 37/Saffat/22-35; 38/Sâd/55-61)

Ebu Râfî (r.a) 'den rivayet edildiğine göre Resûlullah (sav) şöyle buyurmuştur:

"Benim emrettiğim veya nehyettiğim bir konu kendisine iletildiğinde

---

sakın sizden birinizi, koltuğuna yaslanmış olarak, "biz onu bunu bilmeyiz. Allah'ın kitabında ne görürsek ona uyarız, o kadar" derken bulmayayım." (Ebu Davud, Sünnet 5; Tirmizi, İlim 10; İbn Mace, Mukaddime 2 (Tirmizi "bu hadis hasen bir hadistir" demektedir.)

Bu hadis sevgili Peygamberimizin mucizelerinden birisidir. Sevgili Peygamberimiz günümüzde Hıristiyanlar ve Yahudilerin organize ettiği Sünnet düşmanlığını ve ona alet olan sözüm ona Müslümanları görmüş ve bu konuda bizleri uyarmıştır.

Rasûl-i Ekrem -sallâllâhu aleyhi ve sellem-Efendimiz'in bu dünyâda da âhirette de muhabbet ve şefkat kanatları açıktır. Fakat Kur'ân ve sünneti terk edip yanlış yollara sapanlar ise âhirette büyük bir pişmanlık ve perişanlığa sürükleneceklerdir.

Nitekim Ebû Hüreyre (r.a.)'dan rivâyet edildiğine göre, bir gün Rasûlullâh (sav), ashâbıyla birlikte kabristana gitti ve:

"Allâh'ın selâmı üzerinize olsun ey mü'minler diyârının sâkinleri! İnşâallâh birgün biz de size katılacağız. Kardeşlerimizi görmeyi çok isterdim. Onları ne kadar da özledim!" buyurdu.

Ashâb-ı kirâm:

"-Biz Sen'in kardeşlerin değil miyiz, yâ Rasûlallâh?" dediler.

Rasûl-i Ekrem (sav):

"-Sizler benim ashâbımsınız, kardeşlerimiz ise henüz gelmemiş

---

olanlardır." buyurdular.

Bunun üzerine ashâb:

"-Ümmetinden henüz gelmemiş olanları nasıl tanıyacaksın, ey Allâh'ın Rasûlü?" dediler.

Peygamber Efendimiz:

"-Bir adamın alnı ve ayakları ak olan bir atı olduğunu düşünün. Adam bu atını hepsi de simsiyah olan bir at sürüsü içinde bulamaz mı?" diye sordu.

Sahâbe:

"-Evet, bulur, ey Allâh'ın Rasûlü!" dediler.

Bunun üzerine Rasûl-i Ekrem (sav) şöyle buyurdu:

"İşte onlar da abdestten dolayı yüzleri nurlu, el ve ayakları parlak olarak gelecekler. Ben önceden gidip havuzumun başında ikram etmek için onları bekleyeceğim. Dikkat edin! Birtakım kimseler yabancı devenin sürüden kovulup uzaklaştırıldığı gibi benim havuzumdan kovulacaklar. Ben onlara «Gelin buraya» diye nidâ edeceğim. Bana:

«-Onlar senden sonra hâllerini değiştirdiler, (Sen'in sünnetini tâkip etmeyip başka yollara saptılar, büyük günahlar işlediler.) denilecek.

Bunun üzerine ben de:

«-Uzak olsunlar, uzak olsunlar» diyeceğim." (Müslim, Tahâret, 39)

Muharrem Günay